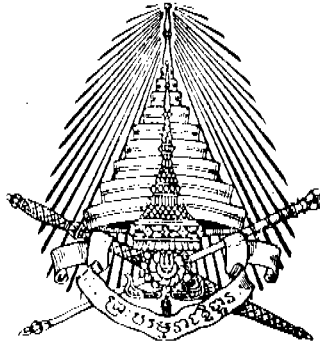

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๒๑๕

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวชิริน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรจัดเขตต์ชุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลว่าการจังหวัดมหาสารคาม ให้มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ใน พระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรค ๑ และ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดเขตต์ชุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลว่าการจังหวัดมหาสารคาม ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ขึ้นเป็นเมืองมีฐานะเป็นเทศบาลเมือง มีนามว่า “เทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตต์เทศบาลเมืองมหาสารคาม
จังหวัดมหาสารคาม ไว้ดังนี้ คือ

ด้านตะวันตก ตั้งแต่หลักเขตต์ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมฝั่ง
ตะวันตกของห้วยคะคาง วัดระยะจากปลายถนนนครสวรรค์
๔๕๐ เมตร จดริมฝั่งตะวันตกของห้วยที่นั่น และวัดระยะ
จากถนนหน้าโรงเรียนกสิกรรม ๕๒๐ เมตร แล้วเลียบไป
ตามริมฝั่งตะวันตกของห้วยคะคางไปทางทิศเหนือ จดหลัก
เขตต์ที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมห้วยคะคางฝั่งเหนือ วัดระยะจาก
มุมด้านเหนือของวัดท่าเสมา ๕๐๐ เมตร จดริมฝั่งตะวันตก
ที่นั่น

จากหลักเขตต์ที่ ๒ หักข้ามห้วยคะคางไปทางทิศตะวัน
ออกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์ที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นที่ริมฝั่ง
ใต้ของห้วยคะคาง และห่างจากหลักเขตต์ที่ ๒ เป็นระยะ
๕๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๓ หักไปทางทิศใต้จด
หลักเขตต์ที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่บนริมทางสาธารณะฝั่งใต้ โดยวัด
จากมุมวัดท่าเสมาด้านใต้จดริมทาง ๒๑๐ เมตรที่นั่น และ
ห่างจากหลักเขตต์ที่ ๓ เป็นระยะ ๑๒๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๔ หักเป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่บนริมทางฝั่งใต้ของทางไปร้อยเอ็ด ห่างจากมุมด้านตะวันออกของวัดบูรพาเป็นระยะ ๓๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์ที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นนี้ ห่างจากริมทางไปจังหวัดร้อยเอ็ด ๗๒๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๖ หักไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือขนานไปกับถนนนครสวรรค์ ไปทางทิศตะวันตกเป็นระยะ ๓๒๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นนี้ ห่างจากปลายถนนนครสวรรค์ ๓๒๐ เมตร และห่างจากหลักเขตต์ที่ ๑ เป็นระยะ ๓๕๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๗ หักไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ข้ามห้วยคดทางไปจนบรรจบกับหลักเขตต์ที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตต์ดังกล่าวกำหนดไว้ในวรรคก่อน ให้มีหลักย่อยปักไว้เป็นระยะ เพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๒๑๕

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลือ
ล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วน
หนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันนั้น หรือ
โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้นๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ.พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

